

SACELŠANĀS PRET DIEVU

Tā ir dzīve, vadoties pēc mūsu pašu tieksmēm. Mums šķiet, ka mēs visu kontrolējam. Mēs paši vēlamies nolemt, kad cilvēks nāks pasaulē, kādi būs viņa/viņas gēni, kā viņš/viņa uzvedīsies. Mēs pretendējam uz tiesībām noteikt arī nāves brīdi. Tā sauktā “kodolieroču poga” mums rada iespaidu, ka esam pat spējīgi kontrolēt pasaules galu.

“Es pats varu” vairs nav tikai teikums, kas raksturīgs mazam bērnam, kurš pamazām kļūst patstāvīgs. Tas kļuvis raksturīgs visai cilvēcei.

Mēs esam nošķīruši sevi no Dieva, mēs esam viņu izstūmuši no savām dzīvēm. Mēs esam pieņēmuši lēmumu sacelties pret Dievu. Mēs gribas sevi atbrīvot no Dieva, kurš šķietami grib atņemt mums mūsu brīvību, lai arī patiesībā viņam ir tikai labi nodomi. Pieņemot lēmumus pašiem ir kļuvis par mūsu moto.

Jautājums par vainas apziņu nemaz vairs netiek iekļauts mūsdienu dzīves filozofijā, lai arī no vienas puses mūsu dzīves ir pārpilnas ar izpušķotiem aizbildinājumiem un no otras puses ar apspiestu vainas apziņu. Mēs varbūt ticam, ka grēks pastāv, bet mūsu attieksme pret šo jautājumu ir sagrozīta.

Bībele cenšas mums to pareizi izskaidrot, palīdzot mums apzināties mūsu vainu un parādot veidu, kā varam no tās atbrīvoties.

PARĀK AUGSTĀS DOMĀS PAR SEVI

Stāsts par grēku ir vecs. Tā rašanās ir paskaidrota 1. Mozus 3:1-19. Cilvēki pārkāpj Dieva nospraustās robežas, jo grib būt līdzvērtīgi Dievam. Viņi kļūst vainīgi. Viņi cenšas noslēpties no Dieva un novelt savu vainu uz citiem.

- Dievs neradīja un nevēlējās grēku.
- Cilvēki sacēlās pret Dievu, jo gribēja būt kā viņš. Tie sacēlās, noraidot viņa augstāko autoritāti.
- Čūska viņus ievilināja šajā nepaklausības afērā. Tas bija kārdinātājs – velns vai sātans (Atklāsmes 12:9), kuru Jēzus nosauc par melu tēvu un slepkavu jau no iesākuma (Jāņa 8:44).
- Dievs neļauj cilvēkiem pašiznīcināties ar savu nepareizo rīcību. Viņš tiem apsola, ka kādu dienu viņš atjaunos tādus apstākļus, kādi bija iesākumā.

SEKAS

Grēkā krišanas rezultātā attiecības starp cilvēkiem un Dievu ir sarautas. Šai nošķiršanai no Dieva ir vēl kādas briesmīgas sekas. Šīs sekas ir parādītas Bībelē attēlotajos notikumos. Izlasi 1. Mozus grāmatas 4.-11. nodaļu.

Kains netic, ka Dievs viņu mīl. Skaudības un greizsirdības pārņemts, viņš nogalina savu brāli Ābelu. No šī brīža viņš ir nolemts savu dzīvi pavadīt bez miera un bēguļojot.

Lielajam *ego* vairs nav robežu. Cilvēki vēlas uzbūvēt torni, kas sniegtos līdz pat debesīm. Mēģinājums kļūt slaveniem beidzas ar haosu. Cilvēki tiek izkaisīti pa zemes virsu un vairs nespēj runāt vienā valodā.

Sākot ar nepaklausību paradīzē, mūsu sabojātās attiecības ar Dievu ir nesušas un turpina nest dažāda veida sekas visās mūsu dzīves jomās. Neviena nav palicis neskarts:

“Visi ir aizgājuši no Dieva, visi kļuvuši vienlīdz nederīgi; nav neviena, kas dara labu, pat viena nav.” Romiešiem 3:12

GARĀM MĒRĶIM

Viens no senajiem grēka jēdziena apzīmējumiem grēku salīdzina ar aizšaušanu garām mērķim. Grēks nozīmē to, ka tu dodies nepareizajā virzienā. Tu esi novirzījies no īstā ceļa. Tavas domas un darbi „netrāpa mērķī”. Tavas attiecības ar Dievu ir iznīcinātas un attālums starp jums kļūst arvien lielāks un lielāks:

“Taču jūsu vainas jūs nošķir no Dieva, jūsu grēki apslēpj viņa vaigu, ka viņš jūs nesadzird!” Jesajas 59:2

NO IEKŠAS UZ ĀRU

Grēks izpaužas divos dažādos līmeņos. Sabojātās attiecības ar Dievu pirmkārt skar cilvēka iekšējo būtību, tā ir cilvēka iekšēja problēma. Ādama un Ievas gadījumā aizliegtā augļa ēšana bija iekšējā grēka ārējā izpausme. No ārpuses mēs redzam, kas ir noticis iekšienē. Mūsu ārējā uzvedība ir mūsu iekšējā stāvokļa rezultāts. Mūsu ārējā rīcība parāda, kādas ir mūsu iekšējās attiecības ar Dievu, to, ka esam atsvešinājušies no Dieva, dzīvības valdnieka.

Tam nav obligāti jābūt kādam krimināli sodāmam noziegumam. Pat ja mūsu ārējā uzvedība salīdzinot ar citiem šķiet ļoti nevainīga, caur to var redzēt iekšā notiekošos procesus – to, ka esam *palaiduši vaļā* Dievu, ka mūsu dzīves virziens „netrāpa mērķī”.

Mūsu atsevišķās kļūdas – vienalga, vai tās ir lielas vai mazas, nav galvenais. Izšķirošais ir šo kļūdu cēlonis, un tā ir mūsu nošķirtība no Dieva. Lai cik labi ir mūsu darbi vai arī tas, cik ļoti cenšamies būt labi cilvēki, Dieva priekšā mēs aizvien esam grēcinieki. Bet labā ziņa ir tā, ka mēs varam būt grēcinieki, kam ir piedots.

VAIRĀK NEKĀ VIENKĀRŠI PIELABOTI

Grēks vienmēr bez izņēmumiem ved nāvē un nes līdzī visu, kas ar to saistīts – bailes, naidu, sāpes, slimības un dažādas ciešanas. Neviena no tā nav pasargāta. Lai kā mēs to vēlētos, dzīvojot šajā grēcīgajā pasaulē, mēs no tā nevaram izvairīties.

Tieši tāpat, lai kā mēs censtos, mēs nevaram sevi padarīt par “labiem cilvēkiem”. Bībelē tas atainots ar šādu metaforu:

“Vai var nēģeris mainīt savu ādas krāsu, un vai leopards var pārveidot savas ādas raibumus? Tad arī jūs varētu labu darīt, jūs, kas esat pieraduši pie ļauniem darbiem.” Jeremijas 13:23 (1965. gada Bībeles tulkojuma revidētais teksts)

Savos pētījumos to atzīst arī sociologi un psihologi. Viņiem varbūt izdodas palīdzēt cilvēkiem dažādos veidos iemācīties sadzīvot ar sevi un apkārtējiem apstākļiem, bet viņi nespēj sniegt patiesu atbrīvošanu. To, mūs pārveidojot, var sniegt vienīgi Dievs.

VIENKĀRŠI SATVER DIEVA ROKU

Lai varētu tapt Dieva atjaunoti, pirmkārt mums jāatzīst, ka mums ir nepieciešama šāda fundamentāla pārmaiņa.

“Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām sevi un patiesības nav mūsos.” 1. Jāņa 1:8

Visi cilvēki pieļauj kļūdas. Ir svarīgi tās apzināties un atzīties savos grēkos:

Jēzus saka:

“Atgriezieties no grēkiem un ticiet evaņģēlijam!” Marka 1:15

Dieva priekšā mums grēks jāsauc īstajā vārdā, lai patiesi to izsūdzētu. Ja mums ir kādas problēmas attiecībā ar apkārtējiem cilvēkiem, mums tās ir jāpārrunā ar viņiem. (Lūkas 19:8,9)

Atzīšanās grēkos un to nožēlošana ir savā starpā ļoti cieši saistītas. Atzīšanās grēkos sevi ietver patiesu nepatiku un norobežošanos no grēka.

Katram, kurš būs atklāts un godīgs Dieva priekšā, ir garantēts lielisks piedzīvojums ar Dievu. Viņš piedzīvos to, kas apsolīts Bībelē:

“Ja atzīstamies savos grēkos, tad viņš ir uzticams un taisns un mums piedod grēkus, un šķīstī mūs no visas netaisnības.” 1. Jāņa 1:9

Piedošanai ir savas sekas. Mēs varam piedzīvot patiesu iekšēju mieru. Mokošā vainas apziņa ir paņemta no mums prom. Beidzot mēs varam ievilkt dziļu elpu un sākt veidot veselīgas attiecības ar Dievu un mums apkārt esošajiem cilvēkiem. Dievs izstiep savu roku mūsu virzienā. Tagad atliek tikai pie tās pieķerties.

“Cilvēka lielā vaina nav viņa izdarītajos grēkos, jo kārdināšanas ir stipras, bet viņa spēks ir vājš. Cilvēka lielā vaina ir tajā, ka viņš vienmēr var atgriezties, bet to nedara.” Mārtins Būbers

UZDEVUMS

Novērtē šos apgalvojumus, atzīmējot, vai tie ir patiesi vai nepatiesi.

GRĒKA SEKAS IR:

Sarautas attiecības ar Dievu _____

Fakts, ka tikai ar lielām pūlēm tu vari piespiest sevi kļūt par labu cilvēku _____

Bailes _____

Nāve _____

ATBRĪVOT NO GRĒKA VAR:

Izglītība _____

Kristus _____

Psihoterapija _____

Gavēnis _____